

สรุปผลการสัมมนาไตรภาคี

รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐

สำนักแรงงานสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ขอรายงานสรุปผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การสัมมนาดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายบริหาร และฝ่ายลูกจ้าง ในภาครัฐวิสาหกิจ ข้าราชการจำนวน ๒๓๓ คน โดยมีนายอภิญา สุจริตตานันท์ รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นประธานเปิดการสัมมนาและอภิปราย เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. และนายอนันต์ บวรเนาวรักษ์ ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์ เป็นผู้กล่าวรายงาน

๒. การสัมมนาในช่วงเช้า เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๐.๐๐ น. เป็นการบรรยายเรื่อง สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. (ฉบับที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) โดยนายณรงค์ฤทธิ์ วรรณโส ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนากฎหมาย กองนิติการ เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเป็นมาและรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาเข้าใจสารสำคัญและเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๓. ช่วงที่สอง เวลา ๑๐.๓๐ – ๑๒.๓๐ น. เป็นการอภิปราย เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. มีผู้เข้าร่วมอภิปราย ๔ คน ประกอบด้วย นายอนุชิต ฐุบเหลือง ผู้แทนสหพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจแห่งประเทศไทย นายประกอบ ปริมล ผู้แทนสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายทรงพล อาหารธรรสุข ผู้แทนกลุ่มงานประสานงานบุคคลรัฐวิสาหกิจ และนายอภิญา สุจริตตานันท์ รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยมีนายพัฒนาชาติ ชุมทอง ผู้อำนวยการกลุ่มงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย โดยผู้เข้าร่วมอภิปรายแต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

๓.๑ นายอนุชิตฯ ได้อภิปรายให้ความเห็นว่า พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการใช้บังคับมาประมาณ ๑๗ ปี ซึ่งสมควรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. มีหลักการเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการรวมกลุ่มขององค์กรฝ่ายลูกจ้างที่เดิมสามารถรวมกลุ่มจัดตั้งสหภาพแรงงาน และมีการเพิ่มเติมให้ฝ่ายลูกจ้างสามารถจัดตั้งสหพันธ์แรงงาน และสภาองค์กรลูกจ้างได้ รัฐวิสาหกิจหนึ่งแห่งสามารถจัดตั้งสหภาพแรงงานได้มากกว่าหนึ่งสหภาพแรงงาน มีการปรับเพิ่มคณะกรรมการจากเดิมมี ๑ คณะ เป็น ๓ คณะ จะทำให้ลูกจ้างได้รับประโยชน์มากขึ้น เนื่องจากการพิจารณาเรื่องต่างๆ จะมีความรวดเร็ว คล่องตัวมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ การได้มาซึ่งผู้แทนของกรรมการจะต้องโปร่งใส กรรมการควรรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต นอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงหลักนิติรัฐและนิติธรรมด้วย

๓.๒ นายประกอบฯ ได้อภิปรายให้ความเห็นว่า สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ต้องการให้มีการรวมกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ในภาคเอกชนและภาครัฐวิสาหกิจเป็นกฎหมายฉบับเดียวกันเหมือนเช่นก่อนปี ๒๕๓๔ จึงประสงค์ให้กระทรวงแรงงานทบทวนร่างกฎหมายดังกล่าวใหม่ และร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ให้สิทธินายจ้างและลูกจ้างปิดงานหรือนัดหยุดงาน ซึ่งในความเป็นจริงเรื่องการปิดงานและการนัดหยุดงานสำหรับในภาครัฐวิสาหกิจไม่เคยเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น นอกจากนี้ยังต้องการให้รัฐบาลให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ ซึ่งอนุสัญญาทั้งสองฉบับนี้เป็นอนุสัญญาที่ให้

ความคุ้มครองลูกจ้างในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง โดยการให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายก่อน ซึ่งหากประเทศไทยมีการให้สัตยาบันอนุสัญญาแล้วจะมีผลดี เช่น ลูกจ้างมีค่าจ้างสวัสดิการที่ดีขึ้น ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในสังคม มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น และประเทศไทยจะไม่ถูกกีดกันทางการค้า เป็นต้น

๓.๓ นายทรงพลฯ ได้อภิปรายให้ความเห็นว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีหลักการและเหตุผลเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการปิดงาน การนัดหยุดงาน ผลของข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างกรณีที่มีลูกจ้างที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานเกินสองในสามของลูกจ้างทั้งหมดให้ถือว่าข้อตกลงนั้นมีผลผูกพันนายจ้างและลูกจ้างทุกคน สำหรับเรื่องการกระทำอันไม่เป็นธรรมนั้น ร่างกฎหมายฉบับใหม่ให้ความคุ้มครองตั้งแต่การจัดตั้งสหภาพแรงงาน สหพันธ์แรงงาน และสภาองค์กรลูกจ้าง ซึ่งหากกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับจะก่อให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย

๓.๔ นายอภิญาฯ ได้อภิปรายให้ความเห็นว่า กรมมีการตั้งคณะทำงานซึ่งเป็นไตรภาคีเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวมีหลักการเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว และอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ซึ่งกฎหมายฉบับปัจจุบันก็มีหลักการที่สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาดังกล่าวอยู่แล้วหลายประการ เช่น มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างหรือกระทำการใดๆ อันอาจเป็นผลให้ลูกจ้างไม่สามารถทนทำงานต่อไปได้ เพราะเหตุที่ลูกจ้างได้ดำเนินการขอจัดตั้งสหภาพแรงงาน สหพันธ์แรงงาน หรือเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน มาตรา ๓๗ ห้ามนายจ้างเลิกจ้างหรือโยกย้ายหน้าที่การงานของกรรมการอนุกรรมการ หรือสมาชิกสหภาพแรงงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง และในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ก็เพิ่มความคุ้มครองให้แก่ลูกจ้างมากยิ่งขึ้น และหลังจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาในวันนี้แล้ว กรมจะรวบรวมความเห็นจากการสัมมนาเพื่อนำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. จากนั้นจะเสนอร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ไปยังคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวง ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) รวมทั้งสร้างความรับรู้ให้แก่ประชาชน นายจ้าง ลูกจ้าง และผู้ที่เกี่ยวข้องให้ทราบถึงกฎหมายฉบับใหม่ที่จะมีผลใช้บังคับต่อไป

๓.๕ โดยในระหว่างการอภิปรายช่วงท้าย ผู้เข้าร่วมการสัมมนาที่เป็นสมาชิกของสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจจำนวนหนึ่งได้ขอแสดงความคิดเห็นร่วมว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาแรงงานทั้งสองฉบับ กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ควรมีเพียงฉบับเดียวเป็นการรวมภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจเข้าด้วยกัน จึงขอคัดค้านโดยขอให้กรมทบทวนให้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ไปรวมกับร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์ได้เคยเสนอไว้ ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้แสดงตนในเชิงสัญลักษณ์ว่าไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งฉบับโดยพร้อมกันออกจากห้องประชุม และไม่เข้าร่วมการแบ่งกลุ่มอภิปรายเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการสัมมนาในช่วงบ่าย

๔. การแบ่งกลุ่มอภิปรายเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการสัมมนาที่เหลืออยู่ ผลการสัมมนาในภาพรวมผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่เห็นพ้องด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. คือ

๔.๑ กระบวนการยื่นข้อเรียกร้องเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างและการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีความชัดเจน เช่น การกำหนดระยะเวลายื่นข้อเรียกร้อง/แก้ไขเพิ่มเติมข้อตกลงฯ ได้ภายในเวลา ๖๐ วันก่อนข้อตกลงเดิมจะสิ้นสุดลง

๔.๒ วิธีระงับข้อพิพาทแรงงาน กำหนดให้การระงับข้อพิพาทแรงงานมีทางเลือกมากขึ้น เพื่อให้ข้อพิพาทแรงงานยุติลงด้วยความพอใจของทั้งสองฝ่าย และให้สอดคล้องตามอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ เกิดความยืดหยุ่นตามกระบวนการแรงงานสัมพันธ์ รวมถึงกำหนดหลักการใหม่ให้ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาสภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงิน มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานได้ภายใน ๓๐ วัน และการนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการดังกล่าว

๔.๓ การใช้สิทธิปิดงานและการนัดหยุดงาน เป็นการกำหนดให้สอดคล้องกับอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ และเห็นด้วยในกรณีที่ใช้สิทธิปิดงาน/นัดหยุดงานในงานที่เป็นบริการสาธารณะต้องจัดให้มีบริการขั้นต่ำที่จำเป็น เพื่อบรรเทาความเสียหาย/ลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย

๔.๔ การจัดตั้งองค์กรลูกจ้าง เห็นว่าการจัดตั้งสหภาพแรงงานสามารถดำเนินการได้ง่ายขึ้น เพื่อให้สอดคล้องตามอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๘ นอกจากนี้การกำหนดให้สหภาพแรงงานตั้งแต่สองสหภาพแรงงานขึ้นไปอาจรวมกันจัดตั้งเป็นสหพันธ์แรงงานได้ และสหพันธ์แรงงานอาจเข้าเป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ได้ รวมถึงสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์แรงงานไม่น้อยกว่าสิบแห่งอาจตั้งเป็นสภาองค์การลูกจ้างได้เช่นเดียวกับร่างกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ นอกเหนือจากการรวมเป็นสมาชิกของสภาองค์การลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์แล้ว เป็นทางเลือกอีกช่องทางหนึ่งของการรวมตัวกัน

๔.๕ กำหนดการคุ้มครองลูกจ้างจากการกระทำอันไม่เป็นธรรมมากขึ้น ตั้งแต่ขณะที่ลูกจ้างกำลังจะกระทำการจัดตั้งสหภาพแรงงานหรือเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน

๕. แต่อย่างไรก็ตาม จากการรับฟังความคิดเห็นโดยจัดแบ่งเป็นกลุ่มของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ทั้งสองกลุ่มมีข้อกังวลหลายประการในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

๕.๑ ความคิดเห็นของกลุ่มฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายบริหารรัฐวิสาหกิจ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้แทนศาลแรงงานกลาง ทั้งสิ้นจำนวน ๕๒ คน โดยมีความคิดเห็นว่า

- การประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ควรผ่อนปรนการบังคับใช้โดยเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้สิทธิปิดงาน/นัดหยุดงาน สำหรับการจัดตั้งสหภาพแรงงานในแต่ละรัฐวิสาหกิจ ควรมีได้เพียงสหภาพแรงงานเดียว โดยคงตามพระราชบัญญัติ

แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เช่นเดิม โดยไม่ควรนำเรื่องอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศมาเป็นข้อผูกมัดว่าประเทศไทยจะต้องดำเนินการตามองค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกเรื่อง

- ควรกำหนดนิยามของคำว่า สภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงิน และควรเพิ่มเติมนิยามคำว่า ลูกจ้าง ให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.

- การตั้งผู้แทนการเจรจาและการเจรจาข้อเรียกร้อง ควรกำหนดระยะเวลาเป็นสามวันทำการ

- การจัดตั้งคณะกรรมการในระบบไตรภาคี ควรมีเพียงคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์เพียงคณะเดียว แต่หากจะมี ๓ คณะตามที่ร่างไว้ก็ควรกำหนดสัดส่วนของกรรมการในแต่ละคณะให้มีจำนวนผู้แทนที่เท่ากันระหว่างภาคราชการ ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง โดยเฉพาะในคณะกรรมการพิจารณาสภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงิน มีเช่นนั้นการปรับปรุงสภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงินของรัฐวิสาหกิจจะมีโอกาสได้รับการพิจารณาน้อยมาก

- การดำเนินงานของคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ ควรกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการประชุม การเลื่อนการประชุม และอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน โดยเฉพาะในมาตรา ๔๗ (๑) และ (๔) ควรตัดออกไปไม่ควรให้มีอำนาจหน้าที่ทับซ้อนกับอำนาจการบริหารงานของฝ่ายบริหาร

- การมีคำสั่งเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๘๖ ในกรณีให้จ่ายค่าเสียหาย ควรกำหนดอัตราการคิดดอกเบี้ยไว้ด้วย และควรกำหนดนิยามของคำว่า ชัดขวาง ตามมาตรา ๘๔ (๓) ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจน ลดปัญหาการตีความ

๕.๒ ความคิดเห็นของกลุ่มฝ่ายลูกจ้าง สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นว่า

- การกำหนดให้สหภาพแรงงานที่มีสิทธิยื่นข้อเรียกร้องได้ต้องมีจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด

- การใช้สิทธินัดหยุดงาน ควรกำหนดให้ทั้งนายจ้างและลูกจ้างร่วมกันจัดทำบริการขั้นต่ำ

- ควรเพิ่มผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการพิจารณาสภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงิน

- ควรกำหนดให้รัฐวิสาหกิจ 1 แห่ง มีเพียง 1 สหภาพแรงงานเท่านั้น

- ข้อความที่มีการกำหนดไว้ในข้อบังคับของสหภาพแรงงานมีมากเกินไป ควรมีการตัดออกในบางประเด็น เช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติของอนุกรรมการและการแต่งตั้งอนุกรรมการ

- ในมาตรา ๒๒ ควรเพิ่มกรณีลูกจ้างซึ่งเป็นกรรมการสหภาพแรงงานลาเพื่อไปดำเนินการกิจการของสหภาพแรงงานตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสหภาพแรงงาน

- ในมาตรา ๒๓ (๒) นัดหยุดงานเมื่อมีข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ทั้งนี้ ต้องมีคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดของสหภาพแรงงานนั้น และต้องลงคะแนนเสียงเป็นการลับแก้ไขเป็น “นัดหยุดงานเมื่อมีข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม และต้องลงคะแนนเสียงเป็นการลับ”

- ในมาตรา ๔๓ วรรคสอง ในกรณีที่ไม่มีสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจ หรือในระหว่างที่สหภาพแรงงานใดต้องเลิกไปตามมาตรา ๖๙ หรือกรณีที่มีสหภาพแรงงานมากกว่าหนึ่งสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจใด ให้รัฐวิสาหกิจนั้นจัดให้ลูกจ้างที่มีฝ่ายบริหารเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งประกาศกำหนด มีจำนวนเท่ากับจำนวนผู้แทนฝ่ายนายจ้างเข้าร่วมเป็นกรรมการ แกะไขเป็น “ในกรณีที่ไม่มีสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจ หรือในระหว่างที่สหภาพแรงงานใดต้องเลิกไปตามมาตรา ๖๙ หรือกรณีที่มีสหภาพแรงงานมากกว่าหนึ่งสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจใด ให้รัฐวิสาหกิจนั้นจัดให้ลูกจ้างที่มีฝ่ายบริหารเลือกตั้งผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งประกาศกำหนด หรือให้สหภาพแรงงานเสนอผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งแต่งตั้งจากสมาชิกของสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจนั้นตามสัดส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงาน มีจำนวนเท่ากับจำนวนผู้แทนฝ่ายนายจ้างเข้าร่วมเป็นกรรมการ” เนื่องจากเพื่อป้องกันปัญหาการแทรกแซงจากฝ่ายบริหาร และป้องกันปัญหาความขัดแย้งของสหภาพแรงงานในกรณีที่มีมากกว่าหนึ่งสหภาพแรงงาน

- ในมาตรา ๑๗ (๔) และร่างมาตรา ๘๕ (๔) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร แกะไขเป็น “ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสิบห้าวันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร”

- บทกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัติฯ ควรมีการปรับแก้เป็นอัตราโทษที่ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้